

ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ ในด้านเศรษฐกิจ: กรณีศึกษานักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา

สันธิย์ ผาสุข¹, พีรภัทร์ เกียรติภิญโญ², ตฤณนา โสรจจ³, อรุมา นาทสีทา^{4,*}

^{1,2,3,4}สำนักวิชาศึกษาทั่วไป สถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา

Received: 3 April 2020

Revised: 23 September 2020

Accepted: 23 September 2020

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในด้านเศรษฐกิจ (2) ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในด้านเศรษฐกิจ และ (3) ความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในด้านเศรษฐกิจ ของนักศึกษาศาสนาเทคโนโลยีจิตรลดา ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักศึกษาศาสนาเทคโนโลยีจิตรลดา จำนวน 219 คน เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่า (1) ตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับดี มีทัศนคติต่อหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโดยรวมในระดับเห็นด้วย และมีพฤติกรรมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในบางครั้งทุกประเด็น ในด้านการออม ด้านการลดรายจ่าย และด้านการเพิ่มรายได้ ตามลำดับ (2) ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในด้านเศรษฐกิจ พบว่า ทัศนคติมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ (3) ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า รายได้/เดือน ภูมิฐานะ อาชีพของบิดาและอาชีพของมารดาส่งผลต่อพฤติกรรมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในด้านการลดรายจ่าย รายได้/เดือนส่งผลต่อพฤติกรรมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในด้านการเพิ่มรายได้ และอาชีพของบิดา ค่าอาหารเฉลี่ยต่อวัน ค่าที่พักเฉลี่ยต่อเดือนและค่าอุปกรณ์การเรียนต่อเดือนส่งผลต่อพฤติกรรมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในด้านการออม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้พบว่า รายได้/เดือน อาชีพของบิดา ค่าอาหารเฉลี่ยต่อวัน ค่าอุปกรณ์การเรียนต่อเดือนที่แตกต่างกันของนักศึกษาส่งผลพฤติกรรมด้านการออมแตกต่างกัน และค่าที่พักเฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันของนักศึกษาส่งผลให้นักศึกษามีทัศนคติต่อหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ: หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ความรู้ ทักษะ พฤติกรรม

* ผู้ประสานงานหลัก; อีเมล: onuma.nat@cdti.ac.th

Knowledge, Attitude and Behavior in Applying Sufficiency Economy Philosophy to Economy: A Case Study of Chitralada Technology Institute Students

Santane Phasuk¹, Peerapat Kiatpinyo², Tritsana Sorat³, Onuma Natseeta^{4,*}

^{1,2,3,4}General Education, Chitralada Technology Institute

Received: 3 April 2020

Revised: 23 September 2020

Accepted: 23 September 2020

Abstract

The objectives of this research were to study (1) the knowledge, attitude and behavior in applying the sufficiency economy philosophy to economy, (2) the relationship between knowledge, attitude and behavior in applying sufficiency economy philosophy to economy, and (3) the effects of personal factors on knowledge, attitude and behavior in applying the sufficiency economy philosophy to economy of Chitralada Technology Institute students. The research sample consisted of 219 students of Chitralada Technology Institute. The research instrument was a questionnaire. Statistics employed for data analysis were the frequency, percentage, mean, and correlation coefficient. Research findings revealed that (1) Most members of the research sample have knowledge of the sufficiency economy philosophy at the high level, have attitude towards the sufficiency economy philosophy at the agreeable level, and have behavior of applying the sufficiency economy philosophy at the “sometimes” frequency in all matters including saving, expense reduction, and revenue increase, respectively, (2) The study of the relationship between knowledge, attitude, and behavior in applying sufficiency economy philosophy to economy reveals that attitude is significantly correlated with saving behavior, and (3) The results from hypothesis testing reveal that monthly income, occupation of the father, and occupation of the mother significantly affect the behavior in applying the sufficiency economy philosophy in terms of the reduction of the expense; monthly income also significantly affects the behavior in terms of the increase of the income; and finally, occupation of the father, daily food expense, monthly accommodation expense, and monthly learning media expense significantly affect the behavior in terms of saving. Also, The different monthly incomes, occupations of the father, daily food expenses, and monthly learning media expenses of the students result in the difference of their saving behaviors; and different monthly accommodation expenses of the students also result in the difference of their attitudes towards the sufficiency economy philosophy. All differences are statistically significant.

Keywords: Sufficiency economy philosophy, Knowledge, Attitude, Behavior

* Corresponding Author; E-mail: onuma.nat@cdti.ac.th

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชบรมนาถบพิตร พระราชทานแนวทางในการดำเนินชีวิตให้กับประชาชนชาวไทยในทุกระดับตั้งแต่ระดับบุคคล ครอบครัว ชุมชนและหน่วยงาน เพื่อให้ประชาชนเดินในทางสายกลาง พัฒนาด้านเศรษฐกิจโดยให้คำนึงถึงหลักความพอประมาณ ความมีเหตุผล มีระบบภูมิคุ้มกัน ภายใต้ 2 เงื่อนไข คือ เงื่อนไขความรู้และเงื่อนไขคุณธรรม จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ที่พัฒนาต่อยอดมาจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 และ 10 รวมทั้งฉบับที่ 11 ที่น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการพัฒนาและบริหารประเทศ โดยยึดหลักคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศและการพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขด้วยกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ที่ว่า “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุขและตอบสนองต่อการบรรลุซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติภายใต้ 10 ยุทธศาสตร์ที่เน้นให้ประชาชนชาวไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น (Office of the National Economic and Social Development Board, 2016)

ในปัจจุบันการเข้ามาศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาทำให้การดำเนินชีวิตของนักศึกษามีความแตกต่างจากเดิม กล่าวคือ นักศึกษามีค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น เช่น ค่าใช้จ่ายค่าหอพัก ค่าเดินทางและค่าเอกสารในการเรียน เป็นต้น ค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นมาดังกล่าวส่งผลให้ค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอ ซึ่งจากการสำรวจของ Somasri (2013) พบว่า โดยส่วนใหญ่ นักศึกษาจะมีค่าใช้จ่ายในเรื่องของการเดินทางมามหาวิทยาลัย ค่าเอกสารตำราเรียน ค่าหอพัก ค่าใช้จ่ายส่วนตัวหลายรายการทำให้เงินไม่พอใช้ในบางเดือนถึงร้อยละ 35 นอกจากค่าใช้จ่ายดังกล่าวแล้ว นักศึกษาบางกลุ่มยังมีค่าใช้จ่ายในการสังสรรค์กับเพื่อนในกลุ่มอีกด้วย และนอกจากนี้ Chutiwisuit (2009) กล่าวเพิ่มเติมว่าในปัจจุบันการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษามีรูปแบบการใช้ชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปตามกระแสโลกาภิวัตน์ ทั้งทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ รูปแบบที่เปลี่ยนไปอย่างเห็นได้ชัด ได้แก่ การบริโภคนิยมตามกระแสวัฒนธรรมตะวันตกหรือบริโภคสินค้าฟุ่มเฟือยจนบางครั้ง เกิดการใช้จ่ายเกินตัว จนทำให้ขาดวินัยทางด้านการออมและการประหยัดมัธยัสถ์

จากประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาที่จะเป็นกำลังสำคัญต่อการพัฒนาประเทศชาติและ ณ เวลานี้ถือเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาประเทศตามนโยบายของรัฐบาลไปสู่ไทยแลนด์ 4.0 การน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางให้นักศึกษาดำเนินชีวิตในด้านเศรษฐกิจ อันได้แก่ การลดรายจ่าย การเพิ่มรายได้ การออมและความเอื้ออาทรต่อกันภายใต้หลักความพอประมาณ ความมีเหตุผล มีระบบภูมิคุ้มกันที่ดี มีความรู้และมีคุณธรรม จะสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านเศรษฐกิจของนักศึกษาให้ดีขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นอีกหนึ่งวิธีที่จะช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็งตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2559-2564) โดยเฉพาะยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในด้านเศรษฐกิจ ของนักศึกษาศาสนาเทคโนโลยีจิตรลดา
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในด้านเศรษฐกิจ ของนักศึกษาศาสนาเทคโนโลยีจิตรลดา
3. เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในด้านเศรษฐกิจของนักศึกษาศาสนาเทคโนโลยีจิตรลดา

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระราชดำรัสชี้แนวทางในการดำเนินชีวิตให้กับประชาชนชาวไทยในทุกๆ ระดับ ตั้งแต่ระดับบุคคล ครอบครัว ชุมชน และหน่วยงาน เพื่อให้ประชาชนเดินทางสายกลางพัฒนาเศรษฐกิจให้ก้าวทันยุคโลกาภิวัตน์ โดยให้คำนึงถึงหลักความพอประมาณ ความมีเหตุผล มีระบบภูมิคุ้มกันที่ดี ภายใต้อาณัติ 2 เงื่อนไข คือ เงื่อนไขความรู้และเงื่อนไขคุณธรรม (Office of the National Economic and Social Development Board, 2016)

2. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านเศรษฐกิจ Office of the National Economic and Social Development Board (2016) อธิบายถึงการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลในด้านเศรษฐกิจ ความพอเพียงระดับบุคคลมุ่งเน้นให้บุคคลอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขทั้งทางกายและทางใจ พึ่งพาตนเองอย่างเต็มความสามารถ ไม่ทำอะไรเกินตัว ดำเนินชีวิตโดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น รวมทั้งใฝ่รู้และมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องเพื่อความมั่นคงในอนาคตและเป็นที่พึ่งให้ผู้อื่นได้ในที่สุด ได้แก่ การลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ ใช้ชีวิตอย่างพอควร คิดและวางแผนอย่างรอบคอบและมีภูมิคุ้มกัน ประกอบสัมมาชีพ รู้ข้อมูลรายรับ-รายจ่าย ประหยัด แต่ไม่ใช่ตระหนี่ ลด-ละ-เลิก อบายมุข รู้จักใช้และรู้จักออมเงินและสิ่งของเครื่องใช้ดูแลรักษาสุขภาพ มีการแบ่งปันภายในครอบครัว ชุมชนและสังคมรอบข้าง รวมถึงการรักษาวัฒนธรรม ประเพณีและการอยู่ร่วมกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับ Bhiromrat (2010) กล่าวว่า การประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงในด้านเศรษฐกิจของบุคคล ได้แก่ การลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ใช้ชีวิตอย่างพอควร คิดและวางแผนอย่างรอบคอบ มีภูมิคุ้มกันไม่เสี่ยงเกินไป การเฝ้าระวังเลือกสำรอง รู้จักการใช้จ่ายของตนเอง ใช้จ่ายอย่างมีเหตุมีผล บันทึกบัญชีรายรับและรายจ่าย รู้จักประหยัด ทำบัญชีรายรับและรายจ่าย แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการบริโภคเพื่อลดรายจ่ายที่ฟุ่มเฟือย ทำระบบออมเงิน นำของเหลือใช้มาทำให้เกิดประโยชน์ สร้างรายได้ที่พอเพียงและหารายได้เพิ่มเพื่อใช้ในยามจำเป็น

วิธีดำเนินการวิจัย

แบบแผนของการวิจัย

การศึกษาความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในด้านเศรษฐกิจ: กรณีศึกษานักศึกษาศาสนาเทคโนโลยีจิตรลดา เป็นงานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlational Research)

เนื่องจากงานวิจัยต้องการดูความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรและความแตกต่างของตัวแปรที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในด้านเศรษฐกิจโดยมีระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัย คือ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา จำนวน 350 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดาจำนวน 219 คน โดยสุ่มแบบเฉพาะเจาะจงโดยเลือกเฉพาะนักศึกษาที่เคยลงเรียนรายวิชาหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา ได้แก่ เพศ คณะ สาขา รายได้/เดือน จำนวนสมาชิกในครอบครัว อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา ภูมิลาเนา ค่าใช้จ่ายต่อวัน เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (Check list) ตอนที่ 2 ความรู้เรื่องหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแบบสอบถามแบบถูก-ผิด (True-False) ตอนที่ 3 ทศนคติต่อหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า Likert Scale 4 ระดับ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และตอนที่ 4 พฤติกรรมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ ด้านการลดรายจ่าย ด้านการเพิ่มรายได้ และด้านการออม เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 4 ระดับ (3 หมายถึง ปฏิบัติประจำ 2 หมายถึง ปฏิบัติบ่อยครั้ง 1 หมายถึง ปฏิบัติบางครั้ง 0 หมายถึง ไม่ปฏิบัติ) สำหรับการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. การสร้างเครื่องมือวิจัย มีขั้นตอนดังนี้ (1) ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร ตำราและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม (2) ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม (3) นำแบบสอบถามที่คณะกรรมการที่ปรึกษาเห็นชอบแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และค่าความสอดคล้องกับวัตถุ ประสงค์ (Index of Item Objective Congruence (IOC)) และ (4) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องความชัดเจนของแบบสอบถามแล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach

2. คุณภาพของเครื่องมือวิจัย แบบสอบถามในตอนที่ 2 ความรู้เรื่องหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแบบสอบถามแบบถูก-ผิด (True-False) ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 10 ข้อ ใช้สูตร KR-20 ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่น 0.82 ในตอนที่ 3 ทศนคติต่อหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า Likert Scale 4 ระดับ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งประกอบด้วยข้อคำถาม 10 ข้อ มีลักษณะข้อความทางบวก 4 ข้อ และข้อความทางลบ 6 ข้อ ค่าความเชื่อมั่น 0.75 และในตอนที่ 4 พฤติกรรมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ ด้านการลดรายจ่าย ด้านการเพิ่มรายได้ และด้านการออม เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 4 ระดับ ค่า (Rating Scale) 4 ระดับ 3=ปฏิบัติประจำ 2=ปฏิบัติบ่อยครั้ง 1=ปฏิบัติบางครั้ง 0=ไม่ปฏิบัติ จำนวน 60 ข้อ ค่าความเชื่อมั่น 0.85

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยแจกแบบสอบถามให้นักศึกษาแล้วเก็บกลับมาเพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งในการเก็บแบบสอบถาม ได้ครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง คือ 219 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณในแบบสอบถามแบ่งออกเป็นแต่ละตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา คือ เพศ คณะ สาขา รายได้/เดือน จำนวนสมาชิกในครอบครัว อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา ภูมิลำเนา ค่าใช้จ่ายต่อวัน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย

ตอนที่ 2 ความรู้เรื่องหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย มีเกณฑ์การให้คะแนน คือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน สำหรับเกณฑ์การแปลผลคะแนน ความรู้เรื่องหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง คือ มีคะแนนต่ำสุด 7 คะแนน และสูงสุด 18 คะแนน จึงได้จัดกลุ่มคะแนนออกเป็น 3 ระดับ โดยใช้เกณฑ์พิจารณาความกว้างอันตรภาคชั้น ดังนี้ คะแนนเฉลี่ย 7-10 หมายถึง มีความรู้เรื่องหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในระดับดี คะแนนเฉลี่ย 4-6 หมายถึง มีความรู้เรื่องหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 0-3 หมายถึง มีความรู้เรื่องหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในระดับไม่ดี

ตอนที่ 3 ทศนคติต่อหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย มีเกณฑ์กำหนดค่าระดับคะแนนเฉลี่ย พิจารณาจากระดับทศนคติ โดยจัดช่วงคะแนน คือ 3.26-4.00 สำหรับ เห็นด้วยอย่างยิ่ง 2.51-3.25 สำหรับ เห็นด้วย 1.76-2.50 สำหรับ ไม่เห็นด้วย 1.00-1.75 สำหรับ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 4 พฤติกรรมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ ด้านการลดรายจ่าย ด้านการเพิ่มรายได้ และด้านการออม วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย มีเกณฑ์กำหนดค่าระดับคะแนนเฉลี่ย พิจารณาจากระดับพฤติกรรม โดยจัดช่วงคะแนน คือ 2.28-3.00 สำหรับ ปฏิบัติเป็นประจำ 1.52-2.27 สำหรับ ปฏิบัติบ่อยครั้ง 0.76-1.51 สำหรับ ปฏิบัติบางครั้ง 0.0 -0.75 สำหรับ ไม่ปฏิบัติ

ตอนที่ 5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทศนคติและพฤติกรรมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ ด้านการลดรายจ่าย ด้านการเพิ่มรายได้ และด้านการออม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ซึ่งกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากขนาดความสัมพันธ์ที่วิเคราะห์ได้มีหลายระดับ ในการตีความจึงต้องใช้คำบรรยายเพื่อสื่อความหมายให้ตรงกัน คำบรรยายค่าสหสัมพันธ์ (Descriptors) ดังกล่าวมีความหมายมากกว่า 1 เกณฑ์ การวิจัยครั้งนี้มีขนาดกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 100 คนขึ้นไป ผู้วิจัยจึงใช้เกณฑ์ของ Borg (Borg' Descriptors) คือ สูงกว่า 0.85 มีความสัมพันธ์สูงมาก 0.65-0.85 มีความสัมพันธ์สูง 0.35-0.64 มีความสัมพันธ์ปานกลาง 0.20-0.34 มีความสัมพันธ์ต่ำ และต่ำกว่า 0.20 มีความสัมพันธ์ต่ำมาก

ตอนที่ 6 ทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่า Chi – Square test (χ^2) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล กับ ความรู้ ทศนคติ และพฤติกรรมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ ด้านการลดรายจ่าย ด้านการเพิ่มรายได้ และด้านการออมซึ่งกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 7 ทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่า One-way ANOVA เพื่อหาความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคล กับ ความรู้ ทศนคติ และพฤติกรรมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ ด้านการลดรายจ่าย ด้านการเพิ่มรายได้ และด้านการออมซึ่งกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย

1. ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในด้านเศรษฐกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 59.36 ศึกษา รายวิชาปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการประยุกต์ใช้ในชีวิต ปีที่ 1 จำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 99.54 ศึกษา คณะบริหารธุรกิจ จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 69.86 สาขาคอมพิวเตอร์ จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 27.39 มีรายได้/เดือน 5,001-10,000 บาท จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 47.48 ได้รับเงินจากการจากบุคคลอื่น จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 89.46 มีสมาชิกในครอบครัวจำนวน 2-5 คน จำนวน 198 คิดเป็นร้อยละ 90.4 มีภูมิลำเนา ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 73.93 มีบิดาประกอบอาชีพที่มีเงินเดือนไม่แน่นอน จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 54.75 มารดาประกอบอาชีพที่มีเงินเดือนไม่แน่นอน จำนวน 132 คนคิดเป็น ร้อยละ 60.24 จ่ายค่าอาหารเฉลี่ยต่อวัน 40-100 บาท จำนวน 214 คนคิดเป็นร้อยละ 97.72 พักที่บ้านจำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 78.99 ใช้จ่ายเพื่อสังสรรค์เฉลี่ยต่อเดือน 100-5,000 บาท จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 79.46 จ่ายค่าอุปกรณ์การเรียนต่อเดือน 40-2,000 บาท จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 37.89 จ่ายค่ารถไป-กลับเพื่อมาเรียน ต่อวัน 30-200 บาท จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 28.67 จ่ายค่าเสื้อผ้าต่อเดือน 1-1,000 บาท จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 14.6 จ่ายค่าเครื่องสำอาง 1-500 บาท จำนวน 50 บาท คิดเป็นร้อยละ 22.83 และจ่ายค่าน้ำมันรถ 1-500 บาท จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 9.13 สำหรับผลการศึกษาความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในด้านเศรษฐกิจ ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา สรุปได้ดังนี้

1. ความรู้เรื่องหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

จากตารางที่ 1 การศึกษาความรู้เรื่องหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโดยรวม พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับดี จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 81.73 และมีความรู้ในระดับปานกลาง จำนวน 40 คิดเป็นร้อยละ 18.26 มีคะแนนต่ำสุด 4 คะแนน และคะแนนสูงสุด 10 คะแนน

ตารางที่ 1 ตารางแสดงระดับความรู้เรื่องหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

คะแนน	จำนวนคน	ร้อยละ	การแปลผล
คะแนน 7-10	179	81.73	ดี
คะแนน 4-6	40	18.26	ปานกลาง
คะแนน 0-3	0	0	ไม่ดี

หมายเหตุ คะแนนต่ำสุด 4 คะแนน คะแนนสูงสุด 10 คะแนน

2. ทักษะต่อหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

จากตารางที่ 2 การศึกษาทักษะต่อหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโดยรวม พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีทักษะในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 2.50$) เมื่อศึกษาในแต่ละประเด็น พบว่า ประเด็นที่เห็นด้วยอย่างยิ่งมี 3 ประเด็น ได้แก่ ท่านรู้สึกภูมิใจที่สามารถพึ่งตนเองได้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ($\bar{X} = 3.57$) หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงทำให้คนคิดแบบมีเหตุผล คิดรอบด้านและไม่ประมาท ($\bar{X} = 3.50$) การดำรงชีวิต

ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงทำให้สังคมเข้มแข็ง ($\bar{X} = 3.34$) และประเด็นที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มี 1 ประเด็น คือ บุคคลที่นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ถือว่าเป็นคนยุคเก่า ($\bar{X} = 1.44$) (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ทศนคติต่อหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ระดับทัศนคติต่อหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง								
ข้อ	รายการ	เศรษฐกิจพอเพียง				$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
1.	หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไม่จำเป็นต่อการนำมาปรับใช้ในการดำเนินของบุคคลที่มีฐานะร่ำรวย	12 (6.3)	20 (8.6)	103 (48.1)	84 (37.0)	1.84	.835	ไม่เห็นด้วย
2.	บุคคลที่นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ถือว่าเป็นคนยุคเก่า	0 (0.0)	11 (5.0)	72 (32.9)	134 (62.2)	1.44	.599	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3.	หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นเรื่องนามธรรมเข้าใจยาก ไม่เหมาะในการนำมาปรับใช้ในการดำเนินชีวิต	4 (1.9)	21 (10.1)	99 (45.1)	95 (42.9)	1.78	1.485	ไม่เห็นด้วย
4.	หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงทำให้คนคิดแบบมีเหตุผล คิดรอบด้าน และไม่ประมาท	134 (60.4)	68 (31.0)	14 (7.1)	3 (1.5)	3.50	.711	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
5.	ท่านรู้สึกลำบากใจที่จะดำเนินชีวิตแบบสมถะและพอใจในสิ่งที่ตนมีตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	27 (13.4)	38 (17.5)	96 (41.8)	58 (26.9)	2.17	.986	เห็นด้วย
6.	การให้คนลด ละ เลิก อบายมุขต่างๆ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นเรื่องละเมิดสิทธิส่วนบุคคล	14 (6.7)	42 (19.8)	109 (49.3)	54 (24.3)	2.09	.846	ไม่เห็นด้วย
7.	ท่านรู้สึกภูมิใจที่สามารถพึ่งตนเองได้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	134 (61.6)	77 (34.7)	6 (3.0)	2 (0.8)	3.57	.611	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
8.	การดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงทำให้สังคมเข้มแข็ง	109 (48.1)	86 (40.3)	20 (10.1)	4 (1.5)	3.34	.778	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
9.	หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นการบังคับคนให้อยู่ในกรอบของคุณธรรมมากเกินไป	15 (7.5)	31 (13.8)	125 (56.7)	48 (22.0)	2.06	.816	ไม่เห็นด้วย
10.	ท่านมีความตั้งใจที่จะปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้ได้	65 (31.0)	135 (59.0)	18 (9.7)	1 (0.4)	3.20	.633	เห็นด้วย
รวม						2.50	0.83	เห็นด้วย

3. พฤติกรรมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านเศรษฐกิจ

จากตารางที่ 3 การศึกษาพฤติกรรมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านเศรษฐกิจด้านการลดรายจ่ายในภาพรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการปฏิบัติบางครั้ง ($\bar{X} = 1.393$) ด้านการเพิ่มรายได้ในภาพรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการปฏิบัติบางครั้ง ($\bar{X} = 1.34$) ด้านการออมในภาพรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการปฏิบัติบางครั้ง ($\bar{X} = 1.49$)

ตารางที่ 3 สรุปพฤติกรรมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านเศรษฐกิจ ในแต่ละด้าน

พฤติกรรมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านเศรษฐกิจ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการลดรายจ่าย	1.39	0.973	ปฏิบัติบางครั้ง
ด้านการเพิ่มรายได้	1.34	0.920	ปฏิบัติบางครั้ง
ด้านการออม	1.49	0.940	ปฏิบัติบางครั้ง

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในด้านเศรษฐกิจ ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา

จากตารางที่ 5 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ และปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในด้านเศรษฐกิจ พบว่า ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ด้านการลดรายจ่าย ด้านการเพิ่มรายได้ ด้านการออม ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา มีความสัมพันธ์กัน จากการศึกษพบว่า ทักษะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r=.735$) และมีความสัมพันธ์ระดับสูง กล่าวคือ ถ้านักศึกษามีทักษะที่ดีต่อหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจะทำให้พฤติกรรมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในด้านการลดรายจ่ายเพิ่มมากขึ้น

ตารางที่ 5 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ และปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในด้านเศรษฐกิจ

ปัจจัยส่วนบุคคล	พฤติกรรมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในด้านเศรษฐกิจ		
	ด้านการลดรายจ่าย	ด้านการเพิ่มรายได้	ด้านการออม
ความรู้	-	-	-
ทักษะ	.005 (R=.735)	-	.048 (R=0.797)
รายได้/เดือน			
5,000 บาทหรือต่ำกว่า	.049* (R=.561)	.021* (R=.879)	-

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	พฤติกรรมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในด้านเศรษฐกิจ		
	ด้านการลดรายจ่าย	ด้านการเพิ่มรายได้	ด้านการออม
ที่มาของรายได้			
ทำงานด้วยตนเอง	.047* (R=.350)	-	.033* (R=.440)
ภูมิฐานะ			
ต่างจังหวัด	.001** (R=.305)	-	-
อาชีพของบิดา			
มีเงินเดือนไม่แน่นอน	.001** (R=.086)	-	.001** (R=.039)
อาชีพของมารดา			
มีเงินเดือนไม่แน่นอน	.001** (R=.081)	-	-
ค่าอาหารเฉลี่ยต่อวัน			
40-500 บาท	-	-	.001** (R=.048)
ค่าที่พักเฉลี่ยต่อเดือน			
เช่าที่พักตั้งแต่ 200-5,000 บาท	.001** (R=.057)	-	-
ค่าอุปกรณ์การเรียนต่อเดือน			
40-2,000 บาท	-	-	.001** (R=.255)

นอกจากนี้พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ คณะ สาขา รายได้/เดือน จำนวนสมาชิกในครอบครัว อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา ภูมิฐานะ และพฤติกรรมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ด้านการลดรายจ่าย ด้านการเพิ่มรายได้ ด้านการออม ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา มีความสัมพันธ์กัน จากการศึกษาพบว่ารายได้/เดือนและพฤติกรรมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในด้านเศรษฐกิจในการลดรายจ่ายของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r=.561$) มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง กล่าวคือ นักศึกษามีรายได้ต่ำจะมีพฤติกรรมลดรายจ่ายในชีวิตประจำวัน และรายได้/เดือนยังสัมพันธ์กับพฤติกรรมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการเพิ่มรายได้ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r=.879$) มีความสัมพันธ์ในระดับมาก กล่าวคือ นักศึกษามีรายได้ต่ำจะมีพฤติกรรมเพิ่มรายได้มากขึ้น ภูมิฐานะและพฤติกรรมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านเศรษฐกิจในการลดรายจ่ายของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .001 ($r=.305$) เป็นความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง กล่าวคือ นักศึกษาที่มีภูมิฐานะต่างกันจะมีพฤติกรรมในการลดรายจ่ายที่ต่างกัน อาชีพของบิดาและพฤติกรรมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านเศรษฐกิจในการลดรายจ่ายของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยี

จิตรลดา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .001 ($r=.086$) มีความสัมพันธ์ในระดับสูงมาก กล่าวคือ อาชีพของบิดาที่แตกต่างกันจะส่งผลให้พฤติกรรมการลดรายจ่ายของนักศึกษา และอาชีพของบิดายังสัมพันธ์กับพฤติกรรมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านการออมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .001 ($r=.039$) มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง กล่าวคือ อาชีพของบิดาที่แตกต่างกันจะส่งผลให้พฤติกรรมการออมของนักศึกษา อาชีพของมารดาและพฤติกรรมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านเศรษฐกิจในด้านการลดรายจ่ายของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .001 ($r=.081$) มีความสัมพันธ์ในระดับสูงมาก กล่าวคือ อาชีพของมารดาที่แตกต่างกันจะส่งผลให้พฤติกรรมการลดรายจ่ายของนักศึกษา ค่าอาหารเฉลี่ยต่อวันและพฤติกรรมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านเศรษฐกิจในด้านการออมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .001 ($r=.048$) มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง กล่าวคือ ค่าอาหารเฉลี่ยต่อวันที่แตกต่างกันจะส่งผลให้พฤติกรรมการลดรายจ่ายของนักศึกษา ค่าที่พักเฉลี่ยต่อเดือนและพฤติกรรมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านเศรษฐกิจในด้านการออมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .001 ($r=.057$) มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง กล่าวคือ ค่าที่พักเฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันจะส่งผลให้พฤติกรรมการลดรายจ่ายของนักศึกษา ค่าอุปกรณ์การเรียนต่อเดือนและพฤติกรรมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านเศรษฐกิจในด้านการออมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .001 ($r=.255$) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ กล่าวคือ ค่าอุปกรณ์การเรียนต่อเดือนที่แตกต่างกันจะส่งผลให้พฤติกรรมการลดรายจ่ายของนักศึกษา

3. ความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในด้านเศรษฐกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา

ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันทำให้ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ด้านการลดรายจ่าย ด้านการเพิ่มรายได้ ด้านการออม แตกต่างกัน จากการศึกษาพบว่า รายได้/เดือนที่แตกต่างกันของนักศึกษาส่งผลพฤติกรรมด้านการออมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักศึกษามีรายได้สูงจะมีพฤติกรรมการออมมากกว่านักศึกษาที่มีรายได้/เดือน ต่ำ อาชีพของบิดาที่แตกต่างกันส่งผลพฤติกรรมด้านการออมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กล่าวคือนักศึกษาที่มีบิดาประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวจะส่งผลให้นักศึกษามีพฤติกรรมการออมมากกว่านักศึกษาที่มีบิดาประกอบอาชีพอื่นๆ ค่าอาหารเฉลี่ยต่อวันที่แตกต่างกันส่งผลพฤติกรรมด้านการออมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .001 กล่าวคือ นักศึกษาที่ต้องจ่ายค่าอาหารต่อวันในจำนวนน้อยจะมีพฤติกรรมการออมมากกว่านักศึกษาที่ใช้จ่ายค่าอาหารเฉลี่ยต่อจำนวนมาก ค่าที่พักเฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันของนักศึกษาส่งผลให้นักศึกษามีทัศนคติต่อหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .001 กล่าวคือ ค่าที่พักเฉลี่ยต่อเดือนจำนวนมากส่งผลให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและนำมาประยุกต์ใช้ในการลดรายจ่ายของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา เช่นกันและค่าอุปกรณ์การเรียนต่อเดือนที่แตกต่างกันส่งผลให้นักศึกษามีพฤติกรรมการออมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .001 กล่าวคือนักศึกษาที่จ่ายค่าอุปกรณ์การเรียนต่อเดือนจำนวนมากส่งผลให้นักศึกษามีพฤติกรรมการออมเพิ่มมากขึ้น

อภิปรายผล

1. นักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับดี สอดคล้อง Komenjumrus (2017) ที่ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้เกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงกับระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมีระดับความรู้เกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในภาพรวมในระดับดี ส่วนทัศนคติต่อหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโดยรวมพบว่านักศึกษามีทัศนคติในระดับเห็นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ Tekhanmag (2013) ที่ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาและพบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยามีเจตคติต่อหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในระดับดี และพฤติกรรมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านเศรษฐกิจ ด้านการออมด้านการลดรายจ่าย ด้านการเพิ่มรายได้ในภาพรวมพบว่านักศึกษามีพฤติกรรมการปฏิบัติบางครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับ Phuengpunum (2013) ที่ศึกษาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งพบว่าการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังในบางครั้งหรือระดับปานกลาง

2. ทัศนคติที่ดีต่อหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงส่งผลต่อพฤติกรรมการออมของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ Karunapen (2017) ที่พบว่าทัศนคติทางการเงินที่ดีส่งผลต่อพฤติกรรมการออมที่ดีของคน Gen Y ให้ดีไปด้วยเช่นกัน นอกจากนี้พบว่า ภูมิสำเนาส่งผลต่อพฤติกรรมการลดรายจ่ายของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ Saravirot (2010) ที่พบว่า ปัจจัยทางสังคมด้านที่อยู่อาศัยสามารถพยากรณ์ได้ว่าจะส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษาในอนาคต และรายได้/เดือนต่อเดือนที่แตกต่างกันส่งผลพฤติกรรมด้านการออมแตกต่างกัน สอดคล้องกับ Nongyai (2017) ที่พบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนส่งผลต่อพฤติกรรมการออมของประชากรที่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 การศึกษาในครั้งนี้เป็นการยืนยันทฤษฎีหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านเศรษฐกิจกับกลุ่มนักศึกษาในสถาบันฯ ในด้านการลดรายจ่ายการเพิ่มรายได้และการออม ซึ่งทฤษฎีสามารถทำให้การศึกษาค้นพบว่าพฤติกรรมด้านการลดรายจ่ายการเพิ่มรายได้และการออมของนักศึกษาเป็นอย่างไรเมื่อรู้ผลแล้วสถานศึกษาควรมีแนวทางในการสนับสนุนและส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถปฏิบัติและดำเนินชีวิตภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านเศรษฐกิจได้อย่างเหมาะสม

1.2 การศึกษาหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านเศรษฐกิจ ด้านการลดรายจ่ายการเพิ่มรายได้และการออมยังพบว่านักศึกษามีพฤติกรรมการปฏิบัติบางครั้ง ดังนั้นสถานศึกษาและหน่วยงานควรตระหนักเห็นความสำคัญของการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโดยจัดอบรมหรือจัดการเรียนการสอนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชั้นเรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้ตระหนักเห็นความสำคัญการดำรงชีวิตภายใต้หลักปฏิบัติดังกล่าว

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะกลุ่มนักศึกษาที่สถาบันฯ เท่านั้นดังนั้นการศึกษาในครั้งต่อไปควรศึกษากับกลุ่มนักศึกษาสถาบันอื่นๆ กลุ่มนักเรียน บุคลากรในสถาบันฯ และกลุ่มอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

- Bhiromrat, K. (2010). *Lifestyle behaviors according to the sufficiency economy philosophy of students Rajabhat University in Bangkok*. Bangkok: Suan Sunandha Rajabhat University. (in Thai)
- Chutiwisuit, P. (2009). *Measuring knowledge and applying sufficiency economy philosophy to Arrange teaching at the bachelor degree level Krirk University*. Bangkok: Krirk University. (in Thai)
- Karunapen, S. (2017). *Factors Affecting Savings Level and Savings Behaviour Gen Y*. Independent Study of the Degree of Master of Business Administration. Bangkok: Thammasart University. (in Thai)
- Komenjumrus, P. (2017). *The Relationship between Knowledge Level of Sufficiency Economy and Practice Level of Sufficiency Economy in Song Klong Sub District Community, Bangpakong District, Chachoengsao Province*. Bangkok: Sripatum University. (in Thai)
- Nongyai, N. (2017). *Saving Behaviour among people living in Pattaya city, Chonburi province*. Independent Study of the Degree of Master of Public Administration. Chonburi: Burapha University. (in Thai)
- Office of the National Economic and Social Development Board. (2016). *The National Economic and Social Development Plan (2017-2021)*. [Online]. Retrieved February 19, 2017, from: <http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2016/A/115/1.PDF>.
- Phuengpunum, S. (2013). *Sufficiency Economy Philosophy and Lifestyle: Case Study: Undergraduate Students College of Management and Management King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang*. Bangkok: King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang. (in Thai)
- Saravirot, P. (2010). *Expenditure behaviors of students obtaining student loan fund at Prince of Songkla University, Hat Yai campus*. Thesis of the Degree of Master of Arts in Human and Social Development Program. Songkla: Prince of Songkla University. (in Thai)
- Somasri, P. (2013). *Study of life of undergraduate students Srinakharinwirot University*. Thesis of the Degree of Master of Higher Education. Bangkok: Srinakharinwirot University. (in Thai)
- Tekhanmag, K. (2013). *Factors Related to Life Styles by Sufficiency Economy Philosophy of Students of Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University*. Phranakhon Si Ayutthaya: Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University. (in Thai)